

Sygn. akt IV CSK 468/10

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z wniosku J. P.
przy uczestnictwie W. P.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 stycznia 2011 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego
z dnia 25 marca 2010 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną;
zasądza od uczestnika postępowania na rzecz
wnioskodawczynie kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych
tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Stosownie art. 519¹ § 2 k.p.c. w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami skarga kasacyjna od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy przysługuje tylko wówczas, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest niższa niż 150.000 zł. Wartością przedmiotu zaskarżenia w tych sprawach jest wartość przedmiotu majątkowego lub prawa a także wysokość spłaty, dopłaty lub innej należności, których przyznanie (nieprzyznanie) albo zasądzenie (niezasądzenie) kwestionuje skarżący.

W skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 25 marca 2010 r. uczestnik postępowania W. P. wskazał wprawdzie, że zaskarża to orzeczenie w całości i oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia kwotą 162.200 zł, ale nie jest to rzeczywista wartość zaskarżenia. Wartość ta wynika z wniosku kasacyjnego (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.) i uzasadnienia skargi kasacyjnej. Skarżący wniósł o „zmianę zaskarżonego postanowienia” (art. 398¹⁶ w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.) przez „dokonanie zamiany mieszkania lokatorskiego na dwa mniejsze, bądź zasądzenie od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika spłaty w kwocie połowy wartości mieszkania, tj. 92.512 zł”. Zarzucił, że w sprawie wadliwie przyjęto, iż spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu, którego wartość została ustalona na 185.900,00 zł, jest w znacznej części wynikiem nakładu pochodzącego z majątku osobistego wnioskodawczynie, co zaważyło na przyznaniu na jej wyłączną własność tego prawa z zasądzeniem na jego rzecz spłaty w kwocie 5.439,73 zł. W tych okolicznościach wartością przedmiotu zaskarżenia jest wartość prawa do lokalu, które w wyniku zamiany dotychczasowego mieszkania na dwa mniejsze chciałby otrzymać skarżący, a nie ulega wątpliwości, że nie mogła by ona sięgać wartości 150.000 zł, gdy połowa wartości prawa do dotychczasowego lokalu wynosi niespełna 93.000 zł. Wartością przedmiotu zaskarżenia mogłaby być też kwota spłaty żądanej przez skarżącego, ale i ona nie sięga kwoty 150.000 zł. Okoliczność, że ewentualnym wnioskiem skargi kasacyjnej jest uchylene zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w B. do ponownego

rozpoznania, nie jest miarodajna dla oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia. Wniosek ten nie określa bowiem zakresu zaskarżenia skargą kasacyjną zaskarżonego nią postanowienia, lecz zmierzał do uzyskania rozstrzygnięcia (art. 398¹⁵ § 1 zd. pierwsze w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.) respektującego zasadę wzajemnego związku rozstrzygnięć zamieszczonych w postanowieniu działowym.

Skoro wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną wniesioną przez uczestnika postępowania jest niższa od wartości, która czyni skargę kasacyjną dopuszczalną (art. 519¹ § 2 k.p.c.), skargę tę należało odrzucić (art. 398⁶ § 2 i 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy postanowił na podstawie art. 108 § 1 zd. pierwsze w zw. z art. 13 § 2 i art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 oraz § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).